

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 154. szám

2005. október

A teremtés csodái

Betekintés a pingvinek családi életébe

A pingvinek a Déli-sark legkülönösebb és legérdekesebb állatai közé tartoznak. Bár madarak, lételemük nem a levegő, hanem a víz. De még csak nem is a felszínen úsznak, mint a kacsák vagy a libák, hanem olyan mélyre merülnek, hogy csak fejüket és nyakukat dugják ki belőle. Rövid, uszonyhoz hasonló szárnyukkal hajtják magukat előre, táplálékuk halakból és más tengeri állatokból áll, amelyekért állandóan lemerülnek. A vízben olyan gyorsan és ügyesen mozognak, hogy minden nehézség nélkül felvehetnék a versenyt a delfinekkal.

Ezek az állatok éppen akkor gyülekeznek össze több ezres csoportokban, hogy nászukat üljék és kiköltésük tojásaikat, amikor az Antarktisz állandó éjszaka borítja, sőt jég- és hóviharok söpörnek végig a déli kontinensen.

A pingvinek nem bölcs megfontolásból gyülekeznek ilyenkor össze, hanem belső késztetésből, amit a természettudós ösztönnek nevez. Ez a Teremtőtől kapott ösztön űzi vissza a pingvineket megszokott költőhelyükre, a jéggel borított hegyek széltől óvott völgyeibe. Itt, ezeken a jeges pusztaságokon találhatnak egymásra a hímek és a nőtények az éjszakában és viharban.

Ebben a több ezer főt számláló tömegben udvarol a hím a nőténynek. Közben nem egy udvarló kap kosarat. Ezt abból veszi észre,

hogy választottja nem fogadja el az általa kiokádott és ajándékba a nőtény lába elé helyezett halat, sőt el is fordul tőle. Ha azonban elfogadja az udvarlását, a hím dalra fakad, és a nőtény válaszol. A nagy állatgyűlés váltakozó éneke, amely sajátosan rikoltozó hangokból áll, messziről egy hevesen vitakozó embertömeg benyomását kelti az arra járóban.

Ha a párok egymásra találhatnak, mintegy 14 napig tartó mátkaságot töltenek együtt, mialatt – akárcsak mi, emberek – nagyon gyengédek egymáshoz. Ezután végre sor kerül az esküvőre, majd 25 nap múlva a nőtény egyetlen tojást rak le. Először óvatosan a jégre csúsztatja, hogy utána lábára vegye, és lógó hasával beborítsa, nehogy kihűljön.

A tojás megjelenése a párocskát nem mindennapi izgalomba hozza. A nőtény összehúzza hasát és a tojást a hím szeme előtt többször felfedi, majd újra eltünteti. A hím közben énekel ad hangot érzelmi hullámmásának, amelyre a nőtény válaszol. Mindkét madár helyben jár, majd egy-két lépést tesz. Amikor a hím kíváncsisága tetőpontjára hág, lehajtja fejét, és csőrével megpróbálja megérinteni a tojást. A nőtény megfeszíti hasát, kiterjeszti szárnyát, fejét és nyakát le-fel mozgatja, és helyben totyog, míg lába hirtelen szétnyílik és a tojás a hóra gurul.

A hím végre megkaparintja a becses tárgyat. Saját lába közé gurítja, felemeli, amit azonban csak ügyetlen mozdulatokkal és nagy fáradtsággal sikerül elérnie. A tojás végül alsótete súlyos tömege és lába felső része között helyezkedik el.

A hím nem kis büszkeséggel újra és újra megszemléli a tojást, és közben énekel. A fenséges látványt nyújtó császárpingvin hím a költés idejére anya lesz. Drága terhével mostantól fogva csak hangsúlyozott lassúsággal és apró léptekkel fog tipegni.

A nőtény tudja, hogy tojása a legjobb kezekben van az 52 napig tartó költés idejére. Otthagya hát a hűségesen gondoskodó apát és elmegy a tengerre halászni.

A nőtények távozása után a költő apák egymáshoz húzódnak. Minél szorosabban bújnak a többiekhez, hogy megvédjék egymást a tomboló hóviharoktól. Ezek a hűséges állatok nagy hőstettet hajtanak végre, hiszen a költés egész ideje alatt nem jutnak táplálékhoz.

Amikor az 52 napig tartó költés után a fióka végül kibújik a tojásból, még három hétig az atyai költőtasakban marad. Először ugyanis olyan csupasz és kényes, hogy a jégsivatagban rögtön elpusztulna. Ez után az idő után azonban előmászik és rögtön ösztönösen a többi pingvingyerekekhez csatlakozik, akik lassanként egy meghatározott helyen nagy óvodába csoportosulnak.

Most már a nagyon kimerült apa is kedvére kihalászhatja magát a tengeren. Eközben a kicsik biztos kezekben maradnak, ugyanis minden felnőtt madár részt vesz mind őrzésükben, mind etetésükben. Mindkettőre nagy szükségük van, hiszen a kicsik még sokáig védtelenek a tengeri madarak támadásaival szemben.

Etetéskor a kicsik csőrüket mélyen bedugják a szülők és nevelőszülők csőrébe. Onnan szívják ki az élelmet, amit a nagy pingvinek elnyeltek. Így jutnak előre megemésztett táplálékhoz, amelyet fejlődésük kezdetén is fel tudnak használni. Ezért indulhatnak gyors növekedésnek. Közel három hét alatt már hozzáedződnek zord környezetükhöz.

Alig múlik el a kemény tél, a császárpingvinek máris újra ugyanolyan zárt csapatban vonulnak ki fiókáikkal a tengerre, mint ahogy pár hónappal korábban érkeztek.

(Isten csodálatos világa - Evangéliumi Kiadó)

Tudta-e?

- Az ostorcsattanás igazából egy miniatűr hangrobbanás: a bojt átlépi a hangsebességet.
- Az ujjlennyomathoz hasonlóan a nyelv rajzolata is teljesen egyedi.
- Bár több, mint 20000 méhfaj ismert, csak 4 fajuk készít mézet.
- Csak két állat van, amely a fejének elfordítása nélkül is látja a háta mögötti területet: a nyúl és a papagáj.
- Egy aranyhal emlékezőtehetsége mindössze 3 másodpercre terjed ki.
- Egy átlagos férfi életében 3350 órát tölt borotválkozással.
- Egy ember hamarabb elpusztul a teljes alváshiánytól, mint az éhségtől. 10 alvás nélküli nap már elég a halálhoz, míg éhezni több hétig is képes egy egészséges személy.
- Egy műanyag doboz kb. 50000 év (!) alatt bomlik el.
- Egy órán át tartó fejhallgató viselés a fülben tanyázó baktériumok számát a hétszeresére növeli.

(ol-ló)

A jó Pásztor

Egy fogadáson egy híres előadóművész is megjelent, és kérték, hogy mondjon el nekik valamit a repertoárjából. Egy idős lelkipásztor ajánlotta a huszonharmadik zsoltárt. Az előadó nagy szónoki lendülettel mondta el a zsoltárt, majd leült, miközben a hallgatóság sokáig tapsolta művészetét. Ezután odafordult az idős lelkipásztorhoz, és kérte, hogy ő is mondja el a zsoltárt. A lelkipásztor gyenge és remegő hangon mondta el ugyanazokat a verseket, de senki nem tapsolta meg. Az emberek titokban kezdték törölgetni a könnyeiket. Az előadóművész ismét fölállt, és így szólt: "Uraim és hölgyeim, én beszéltem az önök fülével és szemével. Jól ismerem a szöveget. De az én barátom beszélt az önök szívével. Ő ismeri a Pásztort."

Hálám

Nagyon sok okunk van a hálára az Úr felé. Szinte számba se tudjuk venni a sok-sok testi és lelki áldást, amivel az Úr napról napra gazdagítja életünket. Amikor azon gondolkodtam, hogy miért adjak hálát az Úrnak, első helyen a golgotai áldozata jutott eszembe.

Soha nem lehetek elég hálás az Ő bűnbocsátó szeretetéért. Azért, hogy kegyelmébe fogadott, és kegyelmében élhetek. Mi, hívő emberek nem tudunk létezni a jó Isten kegyelme nélkül. (A hitetlenek sem, csak ezt ők nem ismerik el.) Amikor végiggondoltam eddigi életutamat, megláttam, hogy nagy okom van arra, hogy megköszönjem a jó Isten felém árasztott kegyelmét.

Sajnos, volt az életemnek egy olyan szakasza, amikor kételyeim voltak a bűnbocsánattal kapcsolatosan. A Sátánnak sikerült elhitetnie velem, hogy számomra nincs mentség. A jó Isten kegyelmes volt hozzám, és nem hagyott ebben az állapotban. Olyan próbát adott az életembe, aminek a hatására kénytelen voltam Őt keresni, és Őbenne bízni. A lelki gyógyulást az jelentette számomra, amikor igazán átélhettem és megtapasztalhattam Isten bűnbocsátó szeretetét.

Hálás vagyok az Úrnak azért, hogy Ő kegyelmes – Ő maga a szeretet. Ez az ószövetségi ige az én bizonyágtételem is: „... az Ő sebei árán gyógyultunk meg.” (Ézs. 53:51.b)

Minden más áldás, ami életünket kíséri, ebből fakad. Soha nem tudom megköszönni az Úrnak, hogy mit tett értem. Az Úr – önzetlen szeretetből - magára vette a „nagy világ tengernyi sok bűnét.” Áldás lehet az életünkben, amikor az Úr megfoszt olyan dolgoktól, amik károsak a hívő életünkre nézve. Ehelyett Önmagával betölti az életünket.

Az énekíró szavaival szeretném kifejezni hálámat az Úr felé:
„Dicsének zeng az ajkamon,
és hála tölti szívem,
mert azt mind el sem mondhatom,
hogy mit tett vélem Isten.
Míg élek, mindig hirdetem,
nagy dolgot tett az Úr velem:
Mindeddig megsegített!”

Halász Sándorné

A hála tartozása

Köszönd meg, mert az illem úgy kívánja!
De ebből mit sem ért a gyermekész,
köszönni nem, de kérni már merész.
Nem gyomnövényként nő bennünk a hála.

S mivel tartozni nem szeret az ember,
szívességet se' fogad szívesen:
ne tegyen ilyet néki senki sem!
ne tartozzék hálával senkinek sem!

Ha mégis kényszerülne elfogadni
bármit, megjegyzi akkor gondosan,
mint üzletfél, megfizet pontosan,
s igyekszik gyorsan mindent visszaadni,

hogy ne maradjon senkinek adósa.
Mit ér e kérész éltű kapcsolat?
Ki sem bomlott még, máris megszakad,
Mert a közöny s az önzés eltapossa.

A szeretetnek drága tartozása
- mit mindhalálig törlesztgethetünk –
míg gazdagítja koldus életünk,
mint égi illat, lengi át a hála.

Zsengéje ez már a menny örömének,
ott nem bánkódik már a múlton senki,
és nem fáj az, hogy nem tudunk fizetni,
de hangzik áldó, örök hálaének.

(Balog Miklós)

Reformáció

A zúgó, pergő időkben
csak fényesedett lángja –
a szent Ige bírt le mindent,
nem az igazak álma!

Az Ige: maga az élet,
nem állhatta útját semmi,
hát terjedt diadalmasan,
mindennek úgy kellett lenni...

Viharrá nőttek a szelek
és hulltak magok a földbe;
szavak hasadtak győztesen,
nem hullott egy sem a rögre.

Áldott vetés volt az akkor,
gyorsan kikeltek a magok
s kiálltak nehéz próbákat
gyümölcsöt termő századok.

*(Venyercsán
László)*

A reformáció tanúja:

Károli Gáspár (1530-1591)

A teljes Biblia magyar nyelvű fordításával Károli Gáspár ajándékozta meg a magyar népet. Nevét mindig is jól ismerték Magyarországon, mert ha a Bibliát kinyitották, az első oldalon olvasható volt évszázadokon át: magyar nyelvre fordította Károli Gáspár. Nemcsak mint bibliafordító, hanem mint a szép, ízes magyar nyelv, az irodalmi nyelv megteremtője is méltó az emlékezetre és tiszteletre.

A reformáció tanainak a terjesztése, az egyház megújítása megkövetelte, hogy a Bibliát minél többen olvassák. Akik nem jártak felsőbb iskolába, nem tudtak latinul. Ezért szükséges volt a Bibliát lefordítani a nemzeti nyelvekre. Luther is elsőrendű kötelességének tartotta a Biblia német

nyelvre való lefordítását. Magyarországon is megkezdődött a 16. században a reformáció terjedésével a Biblia magyar nyelvre fordítása. Egyre-másra jelentek meg a Biblia kisebb-nagyobb részei magyarul. Az első teljes Újszövetséget már 1541-ben kiadták. (Szilveszter János fordította, Újszigeten jelent meg, ez volt az első magyar könyv a mostani Magyarország területén.) Hogy mennyire fontosnak tartotta a reformáció a magyar nyelvű könyvek kiadását. Jellemző, hogy a 16. században a 29 magyarországi nyomda közül 28 protestáns volt; azaz a reformáció szolgálatában állt. Meg is lett ennek a hatása. A 16. század végére az ország nagy része (több, mint 90 %-a) protestáns, főleg református lett.

Károli Gáspár volt az, aki szükségét érezte annak, hogy részfordítások után a teljes Biblia is megjelenjen, és olvasható legyen magyarul. Ő képes is volt arra, hogy ezt a nagy munkát végrehajtsa.

Károli Gáspár Nagykarolyból származott (most Romániához tartozik). Wittenbergben tanult, majd svájci egyetemekre is ellátogatott.

Hazajövele után nem sokkal Göncre választják meg lelkésznek, majd a Kassa-völgyi (ma Abaúji) egyházmegye esperese lesz. Élete nagy munkája a bibliafordítás, amit 1586-1590 között végez el. Külföldön jól megtanulta a bibliai nyelveket, a hébert és görögöt, jól tudott latinul, megfelelő könyveket: szótárakat, nyelvtanokat is hozott haza, így tudta a bibliafordítást elvégezni. Munkatársai is voltak ebben, ezért volt lehetséges, hogy rövid idő alatt lefordították és kinyomtatották az első magyar nyelvű teljes Bibliát.

Nemcsak tudós emberekre volt szükség a Biblia lefordításához, hanem olyanokra is, akiknek pénzük volt a kinyomtatáshoz (nyomda felállítása, papír beszerzése, nyomdászok fizetése). Voltak olyan „világi” emberek, a reformációt támogató földesurak (Rákóczi Zsigmond egri

várkapitány, Ecsedi Báthori István országbíró, Drugeth Bálint zempléni főispán, Mágócsy Gáspár földbirtokos), akik készek voltak Vizsolyban nyomdát felállíttatni, ahol megjelent 1590-ben a teljes magyar Biblia.

(Benke Gergely)

Legenda lett Erzsébeten...

Szeptember közepén egy új kerületi lapot találtam a postaládában. Végignézve egy ismerős arc tűnt fel az egyik fényképen. Az arc először gyerekkori emléket idézett fel bennem. Majd eszembe jutottak azok az évek, amikor gyermekeink voltak még apróságok. Mint minket féltettek Szüleink, mi, amikor szülők lettünk, ugyanúgy féltettük gyermekeinket. Ahogy Szüleink, mi is olyan orvost kerestünk, akire mindig számítani lehetett, akiben megbíztunk. Soha nem késett. A megbeszélte napokon, a megbeszélte időpontban mindig megérkezett, és nagy gondossággal, hozzáértéssel vizsgálta meg a gyerekeket. Ha valamilyen betegség ütötte fel a fejét a családban, mindig kész volt segíteni. Hozzánk, szorongó és izguló szülőkhöz pedig mindig volt néhány megnyugtató mondata. Mi, akik Erzsébeten nőttünk fel, és itt neveltük gyermekeinket, sokat találkoztunk vele. Ma, ha az utcán összetalálkozunk, régi ismerősként üdvözlöl minket. Jóleső érzés, hogy oly sok év után névről szólít.

A képen Kápolnási József, erzsébeti gyermekorvos látszik vizsgálat közben.

A Doktor úr iránti tisztelet vezetett, amikor a Helyi Téma című lapban, Papp Ferenc tollából megjelent cikk egy részét a gyülekezeti újságban is megjelentetjük.

Máté Dániel

Már a nagymama is hozzá járt...

*Kápolnási József, nemzedékek
gyermekorvosa*

„Réges-régen, tizennégy éves koromban kaptam egy csodálatos könyvet az egyik nagynénémemtől. El Hakim volt a címe. Akkor még nem tudtam, hogy ez arabul orvost jelent.”

A gimnáziumot már úgy kezdtem el, hogy tudtam: az orvosi pályát kell választanom élethivatásul – mesél a kezdetekről az ősi erzsébeti család sarja, *Kápolnási József* gyermekorvos. A ma 78 éves doktor azonban nem csak a könyvek rabja volt – sikeres fiatalkori sportkarriert is befutott. Amellett, hogy a Fradiban futballozott, egy másik sportágban, a teniszben is kiváló eredményeket ért el: 15 évesen ifjúsági bajnokságot nyert.

A Pázmány Péter Tudományegyetemen igen sok kiváló emberrel hozott össze a sors. Olyan évfolyamtársaim voltak, mint *Eckhardt Sándor*, a hazai onkológia egyik megalapítója, vagy *Shuler Frigyes*, aki a II-es számú gyermekklinika professzora lett – emlékezik vissza Kápolnási doktor. – Az oktatók? *Hajnal Imre* nevét ma kórház viseli, az első évfolyamban pedig nem mástól hallgattam a biokémiát, mint *Szent-Györgyi Alberttől*.

Nehéz idők jártak akkoriban, ezt mindannyian tudjuk. Milliónyi gyerek, Ratkó-korszak... Az akkor pályakezdő orvos azonban mégis jól érezte magát.

...

A ma is fürge mozgású doktortól megtudom, hogy a kerületi gyermekkórházban kezdte a pályát, s az egykori segédorvos egy 38 esztendőn át tartó karriert járt be, hiszen ugyanennek az intézménynek az igazgatójaként vonult nyugdíjba 1988-ban.

Volt, amikor Kápolnási doktornak – három munkahelyen is dolgozva – minden pesterzsébeti gyerekhez köze volt. Ma a harmadik generáció jár hozzá. Belenézek a határidőnaplóba: minden napra esik egy-két bejegyzés, ahová ki kell menni. És Kápolnási József járja is minden nap azt az utat, amelyet egész életében szeretett.

Kértem Istent...

Kértem Istent, vegye el a gögömet, de Ő azt felelte:

Nem az Ő dolga, hogy elvegye, az én dolgom, hogy feladjam.

Kértem Istent, tegye egészségessé béna gyermekemet, de Ő azt felelte:

A lelke egészséges, a többi ideiglenes.

Kértem Istent, adjon nekem türelmet, de Ő azt felelte:

A türelem a szenvedés mellékterméke: nem adható, csak kiérdemelhető.

Kértem Istent, adjon nekem boldogságot, de Ő azt felelte:

Ő áldást adhat, a boldogság rajtam áll.

Kértem Istent, vegye el tőlem a fájdalmat, de Ő azt felelte:

A szenvedés eltávolít a földi dolgoktól, és közelebb hoz hozzám.

Kértem Istent, növelje nagyra lelkemet, de Ő azt felelte:

Növekednem egyedül kell, Ő majd megnyes néha, hogy gyümölcsözőbb legyek.

Kértem Istent, segítsen, hogy úgy szeressem az embereket, ahogyan Ő szeret engem, és ekkor Ő azt mondta:

No, végre egy jó gondolat.

(Keresztény Élet)

Az ablak

Két súlyosan beteg ember feküdt ugyanazon kórteremben. Egyikük mindennap délután felült az ágyában egy órácskára, hogy ezzel megmozgassa a testét. Az ágya a kórterem egyetlen ablakához volt közel.

A másik beteg ember egész nap csak feküdt az ágyában, a plafont bámulva. Beszélgettek a családról, feleségről, gyerekekről, a katonakorukról, a nyaralásaikról, ahogy az szokásos ilyen helyzetben.

Az az ember, aki az ablaknál feküdt, minden délután – amikor felült – azzal töltötte az időt, hogy elkezdte közvetíteni a másinak, hogy mit lát az ablakon át a kinti világból.

A másik – ágyon fekvő – embert egy idő után szinte csak ezek a színes beszámolók tartották életben. Már alig várta azokat, s ez volt minden változatosság az életében.

Az ablak egy kellemes, tavacskával díszített parkra nézett. Vadkacsák és hattyúk úszkáltak a tavon, és gyerekek játszottak rajta távirányítós játékhajóikkal. Szerelmespárok üldögéltek órákig a színes virágágyások mellett.

Miközben az ablak melletti beteg kimerítő részletességgel írta le a kinti világot, a másik – a folyton fekvő – behunyta a szemét, és maga elé képzelte a látványt.

Egy meleg délutánon az ablak melletti ember egy – a parkon átvonuló – karneváli menetről beszélt.

Bár a folyton fekvő ember nem hallotta a zenészeket, maga elé képzelte őket a másik érzékletes leírása alapján.

Teltek a napok és a hetek. Egy reggel a betegetek fürdetni készülő nővér az ablak melletti beteget holtan találta az ágyában, mert éjjel csendben elaludt örökre. Elszomorodva hívta a személyzetet, hogy vigyék ki az elhunytat.

Amint alkalom kínálkozott rá, a korábban a belső ágyon fekvő beteg kérte, hogy a másik ágyában fekhessen tovább.

A nővér szívesen segített neki. Kényelembe helyezte őt azon az ágyon, majd magára hagyta.

Ő pedig lassan, fájdalomtól gyötörve az ablak felé fordult, és megdöbbenve látta: az ablak egy tűzfalra nézett.

Megkérdezte a nővért, mi történhetett az eltávozott szobatárssal, hogy olyan szépnek festette le az ablakon túli világot.

A nővér elárulta, hogy az az ember vak volt, nem láthatta a falat sem.

- Valószínűleg csak bátorítani akarta önt! – mondta a férfinak.

Tanulság: Az igazi boldogság – boldogabbá tenni másokat, nem törődve saját helyzetünkkel. Bajainkat megosztva csökkenthetjük azokat, de ha derűnket és boldogságunkat osztjuk meg másokkal, megsokszorozzuk azt.

Ha gazdagnak szeretnéd érezni magadat, számold össze szokat a dolgokat az életedben, amelyeket nem vehetsz meg semmi pénzért.

Minden nap ajándék az élettől. Így becsüld meg a napjaidat, melyek száma – bármilyen sok is jusson – véges.

(Keresztény Élet)

K ö n y v a j á n l ó

Rob Parsons:

A hatvanperces apa

Senki sem mondta még a halálos ágyán: „Bárcsak több időt töltöttem volna a hivatalban!” Bár a munka rendkívül fontos területe az életünknek, egy napon át kell adnunk a helyünket valaki másnak. Gyermekeink életében azonban pótolhatatlanok vagyunk; apai szerepünket senki más nem tolhatja be helyettünk. A szerző tömören és szellemesen, sok gyakorlati tanáccsal és emlékezetes példával illusztrálva olyan célkitűzéseket állít az apák elé, melyek megóvnak attól, hogy elszalasszuk életünk legnagyobb lehetőségét, s ezáltal kimaradjunk gyermekeink életéből. Elfoglalt apáknak szóló könyv, melyet minden anya el akar olvasni. Ez a mindössze egy óra alatt elolvasható könyv megváltoztathatja gyermekünk életét.

Stormie Omartian:

Az imádkozó feleség hatalma

Az aggodalom nem változtat a házasságodon... Az imádság képes minden átformálni... A mai élet kihívásai és terhei a sikeres házasságot elérhetetlen álommá teszik. Isten azonban örömet leli a lehetetlennek látszó dolgok valóráváltásában. Ehhez nem szükséges más, csak kérnünk kell Őt. Stormie Omartian könyve bemutatja, Isten miképpen újította meg, építette fel házasságát, miután elkezdett imádkozni férje életének döntő fontosságú területeiért:

- Életútja,
- Gyengédsége, szexualitása,
- Apai, vezetői és döntéshozó szerepe, Munkája, pénzügyei,
- Egészsége, érzelmi védettsége,
- Hite és jövője

Minden feleség, akinek a férjével való kapcsolat életbevágóan fontos, bepillantást nyerhet ezen az üdítő könyvön keresztül az imának a házasságra gyakorolt hatalmába. Valóságos élethelyzeteken keresztül Stormie egy-egy mintaimádsághoz, majd a házasságért folytatott harcviselés eszközeihez – olyan bibliaversekhez vezet el, amelyek a házasság helyreállításához, megújításához és kiteljesítéséhez adnak csodálatos ösztönöző és bátorító ígéreteket az imádkozó feleségnek.

Stormie Omartian:

Az imádkozó szülő hatalma

„Nincs tökéletes szülő. Senki sem tökéletes. Imádkozó szülővé pedig mindannyian válhatunk!”

Akár hároméves a gyermeked, akár harminchárom, sohasem túl késő felfedezni a közbenjáró szolgálat örömét, amelyet annak nyomán tapasztalhatsz meg, hogy Isten tervének szerves részévé válsz gyermeked életében. Stormie Omartian a díjnyertes énekesnő és dalíró 30 rövid, könnyen olvasható fejezetben mutatja be, hogyan imádkozhatjuk keresztül gyermekeink életét minden életkorban és minden kihívásban.

Tojással töltött borda

Hozzávalók: 4 szelet sertéskaraj; só; örölt feketebors; 4 főtt tojás; 10 dkg reszelt eidami sajt; 1 csokor petrezselyem; a bundázáshoz: 10 dkg liszt; 3 tojás; 10-12 dkg zsemlemorzsa; a sütéshez étolaj

Elkészítése: A hússzeleteket megmossuk, leszárítjuk, jól kiverjük, megsózzuk, megborsozzuk. A főtt tojásokat villával összetörjük, a reszelt sajtot hozzáadjuk. Sóval, borssal és a finomra vágott petrezselyemmel fűszerezzük, majd jól összedolgozzuk. A töltelék a karajszeletek egyik oldalára halmozzuk, majd a húst félbehajtogatjuk, széleit fogvájóval, vagy hústűvel összetűzzük. Ezután először lisztbe, majd felvert tojásba, végül zsemlemorzsaába forgatva bundázzuk. Aki szereti, a zsemlemorzsaába is tehet egy kis reszelt sajtot. Bő forró olajban 8-10 perc alatt kisütjük, közben megforgatjuk. Papírszalvétára szedve a zsiradékot leitatjuk róla. Köretként párolt rizst és könnyű salátát kínálunk mellé. A töltelék gazdagíthatjuk apróra vágott főtt-füstölt sonkával is.

Almás melegszendvics

Hozzávalók: 8 szelet szendvicskenyér; 30 dkg alma; 12 dkg eidami sajt; 8 szem meggybefőtt

Elkészítése: A szendvicskenyereken szétterítjük a meghámozott, lereszelt almát, és megszórom reszelt sajtjal. Előmelegített (grill-) sütőben rövid idő alatt ráolvasztjuk a sajtot. A kész szendvicseket kimagozott meggybefőttel díszítjük.

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő:

dr. Almási Mihály

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Megjelenik havonta nyomtatva 200 példányban

A 3 éves Noémi éjszaka szülei szobájába lopakodik.

- Veletek szeretnék aludni – mondja.
- Egyedül hagytad a hűgocskádat? – kérdezi az édesanyja.
- Ott van vele az Úr Jézus, csak nem látja.

Valaki ezt kérdezte:

- Az emberi testben melyik a legérzékenyebb idegszál?

A lelkipásztor így válaszolt:

- Az, amelyik a pénztárcához vezet.

Hívó kislány imája:

- Úr Jézus! Add, hogy bölcs legyen apa, csak nálad ne legyen okosabb.

A kőfaragó ajánlja az érdeklődőnek:

- Csináltasson sírkövet ebből a gyönyörű márványból! Hatszáz évig is eltart.
- Na, és ha holnapután jön a Messiás? Vesszen kárba az egész befektetés?

Ateista utas mondja a hívő kisfiúnak:

- Kisfiam, kapsz egy narancsot, ha megmondod nekem, hogy hol van a Jóisten.
- Én meg adok önnek két narancsot, ha megmondja, hogy hol nincs! – válaszolt a kisfiú.

Állandó alkalmaink

Kedd:	19,00	Ifjúsági óra
Csütörtök:	18,30	Bibliaóra
	19,30	Énekóra
Péntek:	18,00	Tini Ifi
Vasárnap:	9,00	MKBK, Imaóra
	9,00	Gyermek Bibliakör
	10,00	Istentisztelet
	17,00	Istentisztelet
	18,30	Énekóra

Imaház cím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: Dr. Almási Mihály
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13